

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžo/18/2016
Identifikačné číslo spisu:	6015200708
Dátum vydania rozhodnutia:	26.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Morava
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6015200708.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Ing. Y. X., K., zastúpený advokátom: JUDr. Ľubomír Kaščák, sídlom Horná 35, Banská Bystrica, proti žalovanému: Veliteľ vzdušných síl ozbrojených síl Slovenskej republiky, sídlom Jána Jiskru, 960 01 Zvolen, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. VVzS-136-14/2014 zo dňa 30. októbra 2014, konajúc o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/92/2015-24 zo dňa 10. decembra 2015, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/92/2015-24 zo dňa 10. decembra 2015 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „krajský súd“) napadnutým uznesením zastavil konanie a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu právo.

V odôvodnení uznesenia krajský súd uviedol, že rozhodnutie žalovaného bolo žalobcovi doručené dňa 3. novembra 2014. Žalobca podal žalobu osobne na súd dňa 29. mája 2015, teda po uplynutí dvojmesačnej lehoty na podanie žaloby. Z uvedeného vyplýva, že nebola splnená dvojmesačná lehota od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni na podanie žaloby podľa § 250b ods. 1 O.s.p.. Podľa poslednej vety § 250b ods. 1 O.s.p., zameškanie tejto lehoty nemožno odpustiť. S poukazom na § 250d ods. 3 O.s.p. krajský súd konanie zastavil. Výrok o trovách konania odôvodnil krajský súd ustanoveniami § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p..

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) odvolanie a navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Uviedol, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil (§ 250 ods. 1 a 2 písm. f/ O.s.p.). Žalobca bol v konaní o odvolaní proti disciplinárnemu rozkazu zastúpený advokátom. Napadnuté rozhodnutie bolo splnomocnenému advokátovi doručené dňa 30.03.2015 spoločne s prípisom, ktorým veliteľ uvádza, že zrejme nedopatrením doručovateľa zlyhalo doručenie čím nenastali účinky doručenia. Podľa § 25 ods. 3 správneho poriadku, ak má účastník konania zástupcu s plnomocenstvom pre celé konanie doručuje sa

písomnosť iba tomuto zástupcovi. Správny orgán preukázateľne doručil právnomu zástupcovi rozhodnutie o odvolaní podané proti disciplinárnemu rozkazu až dňa 30.03.2015.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcu vyjadril a potvrdil, že doručenie rozhodnutia právnomu zástupcovi žalobcu nastalo až dňa 30. marca 2015, za čo sa ospravedlnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj najvyšší súd) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

Predmetom konania je rozhodnutie žalovaného č. VVzS-136-14/2014 zo dňa 30.10.2014 a disciplinárny rozkaz náčelníka OdO VVzS OS SR z 02.10.2014, ktorým podľa § 122 ods. 2 v nadväznosti na § 125 písm. a/ a § 127 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov Ozbrojených síl SR a čl. 1 služobného predpisu hlavného veliteľa OS SR č. 1/2010 o rozsahu disciplinárnej právomoci a o podrobnostiach o udeľovaní disciplinárnych odmien a ukladaní disciplinárnych opatrení rozhodol, že žaloba, ktorý ako profesionálny vojak adresoval a elektronicky zaslal dňa 04.09.2014 list poslancom NR SR, obsahom ktorého boli služobné záležitosti, týmto konaním porušil § 119 ods. 1 písm. a/, g/ a n/ a § 117 zákona č. 346/2005 Z.z. a taktiež porušil čl. 2 ods. 1 písm. d/ Služobného predpisu HSÚ č. 29/2007 z 19.04.2007 (etický kódex PrV) a bol uznaný vinným z disciplinárneho previnenia podľa § 124 zákona, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie - zníženie služobného platu o 5% na dva mesiace z posledného priznaného služobného platu.

Z administratívneho spisu mal najvyšší súd preukázané, že odvolanie proti prvostupňovému správnomu rozhodnutiu - Disciplinárnemu rozkazu bolo podané žalobcom prostredníctvom svojho splnomocneného právneho zástupcu JUDr. Ľubomíra Kaščáka, advokáta.

Ďalej mal najvyšší súd z administratívneho spisu preukázané, že žalovaný pochybil, keď rozhodnutie o odvolaní doručoval iba žalobcovi (doručené dňa 03.11.2014). Následne žalovaný toto pochybenie napravil a doručil riadne rozhodnutie o odvolaní právnomu zástupcovi žalobcu, ktorému toto bolo riadne doručené dňa 30. marca 2015. Zákonná dvojmesačná lehota na podanie žaloby začala plynúť až po dni doručenia právnomu zástupcovi žalobcu.

Žaloba bola podaná právnym zástupcom žalobcu na krajský súd osobne dňa 29.05.2015, teda v zákonnej dvojmesačnej lehote od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni.

Postupom krajského súdu, ktorý nesprávne posúdil začatie plynutia zákonnej dvojmesačnej lehoty na podanie žaloby došlo k závažnému pochybeniu, ktorým došlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom, garantované ako právo na súdnu ochranu v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej aj „ústavy“) a právo na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd (ďalej aj „dohovor“).

Podľa článku 46 ods. 1 ústavy, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa článku 6 ods. 1 dohovoru, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

Každé konanie súdu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením ústavou zaručeného práva na súdnu

ochranu (rozhodnutie ústavného súdu sp. zn. I.ÚS 26/94). K odňatiu práva na súdnu ochranu v zmysle článku 46 ods. 1 ústavy preto dochádza aj vtedy, ak sa niekto (každý) domáha svojho práva na súde, ale súdna ochrana tomuto právu nie je priznaná, alebo nemôže byť priznaná v dôsledku konania súdu, ktoré je v rozpore so zákonom (rozhodnutie ústavného súdu sp.zn. III. ÚS 7/08).

Takéto procesné pochybenie krajského súdu je podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. dôvodom, pre ktorý musel odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní bude povinnosťou krajského súdu zaoberať sa všetkými žalobnými námietkami žalobcu a rozhodnúť vo veci samej.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.